

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 24. Varia Quesnelistarum fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

tiae dignitatis laudes effusus. affererat, eos esse *Patres spirituales, Ecclesiae lumina & columnas*, eorumque dignitatem post Pontificiam esse primam, ceterisque praëminentem, proin si a simplicibus Prælatibus Cardinalium Ecclesiae lustrari permitterentur, sacratum rumpetur vinculum, quo cum sacris suis Sponsis uniti essent &c. Ceterum Pontifex hanc quoque controversiam juxta Cardinalium vota diremit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

§. XXIV:

Varia Quesnelistarum fata.

Quamvis non pauci, deposita pervicacia, Constitutioni *Unigenitus* pure & simpliciter subscriberent, non deerant tamen, qui potius contradicendi studio, quam agnitæ veritatis impulsu extrema quæque oppetere, quam Pastorum voci obtemperare velent. Hos inter præcipui erant quidam Sacerdotes, *Lazaristas* vocant, quos tamen Bonetus hujus Congregationis Superior Generalis e suorum gremio expulit, eoquod Constitutionem acceptare, fanatica obstinatione recusarent. Viginti sex etiam Carthusiani, & quindecim Orvalensis Abbatiae Religiosi, cum ob suam pertinaciam promeritis poenis castigarentur, relicta patria

Sæc. XVIII.
A C 1725. tria in Hollandiam profugere, inde
 vero ad suos Superiores literas dede-
 runt, in quibus simulata submissione &
 Urbanitate suam rebellionem & con-
 vitia palliare nitebantur. Nec eis de-
 erant, qui eorum apostasiam excusa-
 rent, editis apologiis, quas tamen
 Parlamentum Parisiense die 26. Aprilis
 suppressit: Eos quidem Ordinis sui Ge-
 neralis iterato revocare nitebatur, pro-
 missa eorum impunitate, ex quibus e-
 tiam nonnulli rediere, ceteris in sua
 pervicacia senescentibus. Magis dociles
 experiebatur suos Monachos P. San-
 marthanus Benedictinæ Congregatio-
 nis S. Mauri Præpositus Generalis, qui
 acceptationis formam suis præscripse-
 rat hujus tenoris: „Nos infra scripti
 „ex literis Roma acceptis intelleximus,
 „quod summus Pontifex Benedictus
 „XIII. post Clementem XI. & Inno-
 „centium XIII. Pontifices, fel. rec.
 „Prædecessores suos declararit, per
 „Bullam *Unigenitus* nec dogma gratiæ
 „ex se ipsa efficacis, nec doctrinam
 „SS. Augustini & Thomæ censuris fuisse
 „ullatenus notatam, & quod idem Pon-
 „tifex vivæ vocis oraculo professus sit,
 „præfatam Bullam in nullo capite a
 „Regulis morum & disciplinæ seu a
 „dogmate a D. Carolo Borromæo cum
 „S. Sedis approbatione fidelibus tra-
 „dito

„dito recedere, hinc declaramus, nos
 „præfatam Bullam *Unigenitus* prom-
 „ptissimo animo & ea, qua decet, obe-
 „dientia recipere, & quidem in eo
 „sensu, in quo Benedictus XIII. eam
 „recipi declarat, vult & præcipit. Ita
 „sentimus, & ita docere parati sumus. „
 E contrario autem suæ perveracitæ im-
 mortuus est Joannes Vaillada Rupel-
 lensis Ecclesiæ Sub - Cantor. Hic se-
 ptuagenario major in gravem incidit
 morbum, ex cujus novis identidem
 accessionibus vicinam mortem præsen-
 tire videbatur. Stimulatur equidem
 Decani Cathedralis sollicitudo, ut se-
 nem, quem vitalis calor jamjam reli-
 querat, mature, dum per mortis ad-
 huc moram liceret, ad extremam lu-
 ctam accingi curaret: Id tamen eo gra-
 vioris erat molis negotium, quo per-
 tinacius Vaillada hucusque Constitu-
 tionem recipere abnuit, ac interpo-
 sitæ suæ appellationi firmiter insitit.
 In hoc ergo rerum articulo constitu-
 tum admonet Decanus, ne animæ suæ
 rationibus deesset; exiguam enim su-
 peresse sanitatis spem, omnemque tem-
 poris moram saluti obfuturam, præ-
 primis autem necessarium esse, ut Ec-
 clesiæ per debitam obedientiam recon-
 ciliaretur, suamque appellationem re-
 vocaret, utcunque tandem ægritudinis

Sæc. XVIII.
 A. C. 1725.

Sæc. XVII. fata caderent. Verum Decanus fur-
 A. C. 1725. dis canebat auribus; instat tamen,
 urget, & minatur, se eidem Sacra-
 mentorum copiam denegaturum, ni
 coram Sacratissima Eucharistia profite-
 retur, quod Constitutionem *pure &*
simpliciter recipere, suam appellationem
 retractare, & inobedientiæ suæ veniam
 a Deo & Capitulo Cathedrali petere
 paratus esset. Ejusmodi tamen minis
 hujus Viri submissio nec extorqueri,
 nec obstinatio frangi poterat: Hic au-
 tem, cum cubile, in quo lecto decum-
 bebat, Oratorii Sacristiæ contiguum
 esset, sine omni strepitu clam Sacra-
 menta a quodam suæ factionis Sacer-
 dote recepit, ac die vigesima nona
 Martii extremum obiit diem: Inquiri-
 tur sedulo a Cathedrali Capitulo in
 eum, qui moribundo Sacramenta ad-
 ministrasset: omnis tamen solertia in-
 cassum adhibetur: Sequenti die Ca-
 thedrale Capitulum habito Conventu
 hac super re deliberare cæpit, atque
 unanimi consensu statuit, defunctum
 publicis Capituli precibus, & Sacra
 sepultura esse privandum, & a Rupel-
 lensi Decano ad Lucionense, aliaque
 Capitula, quæ cum Rupellensi precum
 communionem juncta essent, literas esse
 dandas, quibus monerentur, ne pro
 Vaillada Sub - Cantore extra Ecclesiæ
 com-

communione defuncto precum suffragia fierent: His peractis Capitulum ad Fleuryum Foro-Juliensem Episcopum Vailladæ testamentum transmisit, ut ex illo cognoscere posset rationes, ob quas Capitulum defuncto Ecclesiæ preces denegarit: Hujus vero Testamenti fragmentum huc adducere, haud superfluum videtur.

„Quantum ad Constitutionem *Unigenitus* attinet, quamvis graves in ea „difficultates reperiam, declaro tamen, „uti sæpius declaravi, quod si Ecclesia „eam recipit, aut recepit, & ego eam „pure & simpliciter recipiam eo modo, „quo Ecclesia, cujus decisionibus me „omnino subjicio, illam recipi, a me „exigit. Idem quoque sentio de mea „appellatione, quam si Ecclesia rejicit, „ipsum & ego eam revoco, si illam approbat, eidem insisto; semper enim idem „cum Ecclesia mihi sensus est. Hæc „nec plura Ecclesiam hac super re a „me deprecere arbitror: Semper Sacram Sedem ceu unitatis centrum, cui „toto vitæ meæ tempore unitus esse „volo, veneratus sum: semper etiam „Sanctissimum D. N. Papam, ut primum Christi Vicarium meumque „Episcopum utpote Superiorem meum, „cui omnem submissionem & reverentiam juxta S. Canones debeo, pro-

Sæc. XVIII. „funda veneratione prosequor. . . .

A. C. 1725. „Sum quidem ita animo dispositus,

„ut cum omnibus meis Confratribus,

„Venerabilibus Ecclesiæ Cathedralis

„Canonicis arctissimam & summe Chri-

„stianam unionem conservem, nec ullo

„pacto ab ea recedere paratus sim, quia

„tamen ipsi sese a nobis segregant, &

„nuper in Boucheri Decani, & Novæ-

„domus Canonici exequiis, quibus po-

„tissimi interesse recusabant, sese se-

„gregarunt, ut omnia, quæ ipsis fa-

„stidio aut offensionem esse possent, se-

„dulo evitem, ac præcaveam, hinc Te-

„stamenti mei Executoribus in separata

„scheda locum & modum, quo sepul-

„turæ mandari desidero, indicavi. . .

„Si tamen vexandi libido eo usque

„procederet, ut me sepultura Eccle-

„siastica, quam tamen desidero, ex-

„peto & accepto, privare vellent, in

„spiritu humilis patientiæ me omnibus

„injuriis, quibus meum cadaver af-

„ficere voluerint, submitto, ipsisque

„corpus meum relinquo, quod quidem

„Baptismatis, Confirmationis & Sa-

„cerdotii chrismate delibutum sacra-

„tumque, sed per mea delicta magis

„profanatum fuit, quam ipsi profanare

„possent, etsi illud canibus devoran-

„dum objicerent, omnia eis con-

„dono: Rupellis die prima Martii 1724.

„Huic

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

„Huic testamento subjungo, quod
 „præfatam Constitutionem *Unigenitus*
 „pure & simpliciter recipiam, sicut
 „eam Benedictus XIII. Papa in suo
 „Brevi die 6. Nov. ad FF. Præd. quod
 „incipit: *Demissas preces &c.* recipit.
 „Circa appellationem vero meam, me
 „sicut semper feci, ita & nunc decla-
 „rationi Regiæ die 4. Aug. 1720. &
 „præcipue Articuli II. subjicio, & me
 „obtemperaturum polliceor omnibus,
 „quæ Sanctitas & Majestas sua dein-
 „ceps hac super re decreverint. Hic
 „est, semperque fuit animi mei sensus,
 „spero autem, hæc Deo ter Optimo
 „grata fore, qui hos sensus, uti credo,
 „mihi inspiravit: *Mihi autem pro mini-
 mo est, ut a vobis Judicer . . . qui au-
 tem judicat me, Dominus est.* Die 1. Jan.
 „1725.„

His omnibus insuper habitis quidam
 Parochus defuncti Nepos Patru sui ca-
 daver lecticæ imponi, atque in suæ Pa-
 rochiæ cæmeterio clam sepeliri curavit.
 Sub idem ferme tempus die prima Maij
 Parisiensis Facultas Theologica P. Ca-
 rolum Mecenati Congregationis Man-
 tuanæ Carmelitam, singulari favore
 honorabat, & ab ipsomet Ludovico XV.
 Galliarum Rege de meliore nota com-
 mendatum suo gremio aggregabat; qui-
 nimo ipsemet Pontifex ad Hispanæ Re-
 ginæ

Sæc. XVIII. ginæ preces huic Patri titulum Episcopalem concessit, ea tamen lege, ut sua studia in præfata Facultate profsequeretur, atque in pœnam suæ quondam interpositæ, revocatæ tamen appellationis declararet, omnes honorum gradus, quos deinceps Appellantes in hac Facultate recepturi essent, omnino nullos irritosque fore.

§. XXV.

Duo Cardinales a Benedicto XIII. creati.

Vix Benedictus XIII. in D. Petri solio collocatus erat, cum Nicolaum Cosciam, Neopolitanum, quem pinguis Beneficiis, dignitatibus & Trajanopolitano Archiepiscopatu jamjam auxerat, etiam Romana Purpura decorare decerneret: Verebatur tamen, ne tam præcipiti Virum, obscuro genere ortum ad supremas honores promovendi ardore Purpuratos ad invidiam provocaret, & sibi met molestiam accerferet: Nec inanis erat metus; quippe Cardinalium non pauci, comperto Pontificis proposito, haud dissimulanter obstitere, & ante Consistorium, in quo hujus Præfulis nominatio fieret, Papam adiere, exponentes, ad tantam dignitatem Viros nonnisi de
Eccle-